

உலகமிசை உணர்வெழுப்பிக் கீழ்த்திசையின் மீதில்
 உதித்துவிட்டான் செங்கதிரோன்; தகத்தகாயம்பார்!
 விலகிற்றுக் காரிருள்தான்; பறந்ததுபார் அயர்வு;
 விண்ணிலலொம் பொன்னொளியை ஏற்றுகின்றான் அடடா!
 மிலையுமெழிற் பரெங்கடலின் அமுதப்ரவாகம்!
 மலேலெல்லாம் விழிஅள்ளும் ஒளியின் ப்ரவாகம்!
 நலம்செய்தான்; ஒளிமுகத்தகைக் காட்டிவிட்டான், காட்டி
 நடத்துகின்றான் தடுக்கமதில் ஆழந்திருந்த உலகை!

ஒளிசெய்தான் கதிர்க்கோமான வானகத்தில் மண்ணில்
 உயர்மலகைகள், சோலை,நதி இயற்கைஎழில் கள்பார்!
 களிசெய்தான் பரெமக்கள் உள்ளத்தில்! அதனால்
 கவிதைகள், கதைத்தொழில்கள் என்னென்ன ஆக்கம்!
 தனிவளிக் கிருட்கதவை உடதைத் தெறிந்தான் பரிதி!
 திசைமகளை அறிவாலகில் தழுவுகின்றார் மக்கள்;
 ஒளியாலகின் ஆதிக் கம் காட்டுகின்றான்; வானில்
 உயர்கின்றான்; உதயசூரியன் வாழ்க நன்றே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165iyatkai.htm#1.6.%20உதய%20சூரியன்>